Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 13 улиця Жулiньского.

Письма принимають ся лишь франковани.

Рекламации неопечатани вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ: въ Адміністрации „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінции

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 99. Субота 4 (16) Мая 1891. Рôкъ I.

Політична и фінансова криза въ Портуґаліи.

Европа не може нѣякъ прийти до спокою; коли не тутъ, то тамъ станесь щось, що занепокоить и такъ вже вôдъ давна переполоханй умы. Притихнуть запутанины мѣжь державами, то выступае рухъ робôтничій и соціяльный; не може хтось дочекати ся революціи на балканьскôмъ пôвостровѣ, то може мати велику надѣю побачити єю на пôвостровѣ піренейскôмъ. Ситуація въ Портуґаліи стала вже такъ грôзною, що дѣйстно кождои хвилѣ можна тамъ сподѣвати ся великои революціи, котра въ своихъ наслѣдкахъ не позôстала бы певно безъ вплыву и на сусѣдну Испанію. Портуґалія переживае теперь тяжку кризу, котрои причины суть двоякй, політичнои и фінансовои натуры.

Ще минувшого року выбухли були межи Портуґаліею а Англією непорозумѣня задля посѣлостей въ Африцѣ надъ рѣкою Замбезі, и довели були до того, що въ Портуґаліи мало що не прийшло до революціи. Анґлія супротивъ такъ слабого противника поставилась була остро и хотѣла конче, щобы Портуґалія пристала на тй условія, якй она ѣй подиктуе, а коли правительство портуґальске хотѣло тй непорозумѣня залагодити мирно и заключило договôръ зъ Анґлією, то кортезы не хотѣли тои угоды ратифікувати. Не хочемо тутъ наводити всего того, що тогды дѣялось въ Портуґаліи; пригадаемо лишь про републиканьскій рухъ въ цѣлôмъ краю и бунты въ поодинокихъ мѣстахъ, а що якъ разъ пôдъ ту пору прогнано и цѣсаря Домъ Педра зъ Бразиліи, то и въ Портуґаліи пôднялись були голосы за заведенемъ републики. Одно правительство стало змѣняти друге й лишь зъ тяжкимъ трудомъ удалось зробити въ краю спокôй та погодитись зъ Анґлією о стôлько, що заключено зъ нею умову, посля котрои все остаєсь по давному ажь до 14 мая с. р. а тогды мають розпочати ся новй переговоры въ справѣ остаточного полагодженя справъ африканьскихъ. Вчера отже минувъ той день критичный для Портуґаліи, але минувъ середъ дуже небезпечныхъ проявôвъ и не можна знати, чи вже найблизшй днѣ не принесуть для неи ще критичнѣйшихъ хвиль. Чи розпочались якй переговоры зъ Анґлією не знати; але то єсть фактомъ, що Анґлія, а властиво полуднево-африканьске товариство анґлійске мимо заключенои до 14 мая с. р. умовы, загорнуло въ полудневôй Африцѣ край Маніка зъ мѣстами Муляса и Масікесе стоячими пôдъ протекторатомъ Портуґаліи. На протестъ Портуґаліи уступились вправдѣ Анґлійцѣ зъ Масікесы, але Мулясу задержали. Ба, навѣть ще въ послѣдныхъ дняхъ розôйшлась була поголоска, що муриньске племя Ґунґунгама, що стояло доси вѣрно при Портуґаліи, выслало депутацію до королевои Вікторіи зъ просьбою, щобы она обняла протекторатъ надъ краемъ того племени. Показало ся, що вѣсть та була вправдѣ безосновна, бо Ґунґунгамы остались и дальше вѣрнй Портуґаліи, але все таки сама та вѣсть єсть доказомъ, що и тамъ дѣлають вже анґлійскй вплывы и аґітаціи.

Політичнй вôдносины Портуґаліи до Анґліи стали отже якъ найгôршй и навѣть трудно припускати, щобы мѣжь обома сими державами могло вже въ найблизшôмъ часѣ прийти до якого порозумѣня, не кажемо вже, до згоды. До сего прилучилась теперь ще и криза фінансова. Фінансы Портуґаліи, котра мае всего трохи бôльше якъ чотири и пôвъ міліона жителѣвъ, суть зовсѣмъ зруйнованй. Недобôръ выносить теперь бôльше якъ 13 міліонôвъ мільреѣвъ, значить ся, около 30 міл. зр. Публичный довгъ выносивъ въ Портуґаліи въ 1889 р. 533 міл. мільреѣвъ; рахуючи $4\frac{1}{2}$ мільреѣвъ по 10 зр., то выходить, що въ Портуґаліи припадае на одного чоловѣка пересѣчно по 240 зр. довгу публичного. Минувшого року затягнено въ Франціи позычку, а кôлька недѣль тому назадъ затягнено другу позычку на тютюнъ. Такій станъ фінансôвъ въ Портуґаліи довѣвъ до того, що держава не могла выплачувати своихъ довгôвъ и длятого оголошено примусову мораторію. По цѣлôмъ краю пôйшовъ переполохъ; люде кинулись до банкôвъ а тй не хотѣли выплачувати. Папероныхъ грошей портуґальскихъ жаденъ банкъ не хотѣвъ приймити, а люде не хотѣли такожь тыхъ грошей брати. Вчера мавъ появитись декретъ наказуючій примусовый курсъ грошей. Станъ фінансовый и ситуація політична такъ занепокоили всѣ умы, що правительству приходить ся теперь лишь зъ трудомъ удержати въ краю порядокъ, а що въ Портуґаліи републикане мають велику силу, то ще лишь одна яка мала неосторожнôсть зô стороны правительства, а въ цѣлôмъ краю готово прийти до революціи.

Задля святои землѣ.

Стежка передъ хатою.

(Повѣсть Севера).

(Дальше).

— А диви! — Антошко показавъ на кусень зораного облôгу: — напôчнявѣвъ по дощи якъ хлѣбець; а якій тобѣ товстый, а блищить, якъ бы го хто вымастивъ солониною. Видишь: въ бороздахъ бѣленькій кожухъ вôдъ сметаны.

Обое дивились и не могли очей вôдорвати. Гануська приступила до чоловѣка.

— Абы руки проробити, абы очи выдивити, абы ноги проходити.... Антошку, чуешь, Антошку! — Голосу ѣй не стало, — отсей кусникъ святои землѣ, мусить бути нашимъ. Най и на смерть запрацюю ся, а мушу єго мати!

— Ты?

— Я. Я такожь годна щось заробити. Може не тôлько, що хлопъ, але всежь таки.... побачишь!....

Помученй посѣдали на малôмъ граничнôмъ кôнци, оброслôмъ мурогомъ и молочѣйомъ. Ихъ безладнй гадки крутили ся коло розложеного передъ ними кусня землѣ. Бѣлй хмарки перелѣтали по небѣ, ихъ тѣни пересувались по рôли, надбѣгали и мкнули ся швидко, якъ гадки.

Першій схопивъ ся Антошко.

— Часъ до жида, — каже. — Бо якъ хочещь Ганусько на сѣй рôли *нàрôкъ**) жнива мати, то треба спѣшити ся.

Гануська, мовь зъ глубокого сну пробуджена, встала.

— *Нàрôкъ* жнива? — повторила и, мовь перуномъ ражена, кинулась чоловѣкови на шию.

— Антонешку, не говори такъ, бо я зъ утѣхи зъ розумоньку зôйду.

Антошко смѣявъ ся, плескаючи жѣнку по плечохъ.

— Кобы лише жида пôдôйти.

— Або ты не маешь головы на плечохъ.

— Ей, Ганусько, щось ты менѣ дуже схлѣбляешь!

— А немажь чого?... Такій кусень святои землѣ! Держи мене, бо серце ми вырве ся.

Антошко обнявъ єи вновъ и пригорнувъ.

Въ коршмѣ було ще пусто, Мортко сидѣвъ за шинквасомъ, схиливши бороду на груди.

— Ганусько, напешь ся пива? — вôдозвавъ ся голосно Антошко.

Жидъ отворивъ очи.

— Янтонѣ!... Тожь то гôсть. Янтоньовои я ще вôдъ весѣля не видѣвъ.

— Тяжкй часы, Мортку.

— Що за тяжкй? Богъ давъ урожай....

— Але не для насъ, бѣднякôвъ.

— Роботы, кôлько хто хоче.

— По двѣ шѣстки! — докôнчивъ Антошко.

— Бо не знаєте пытати. Дадуть и римскій срѣбный, але треба умѣти пошукати.

Гануська дуркнула чоловѣка ногою.

— А вы знаете? — поспытавъ Антошко.

— Бо я для себе не потребую.

— А *длsи* мене?

— Для васъ, Янтонѣ, що ничого; але то дорого коштуе.

— Кôлько, такъ наприкладъ?

— Пятка!

— Не жартуйте. Або то що; я не знаю куды дорога до Тарнова? Люде и за добре слово повѣдять, та ще и покажуть.

— Повѣдять, але не о такôмъ зарôбку.

— Дамъ римьскій, — вôдозвавъ ся Антошко спокôйно, хочь жѣнка що разъ мôцнѣйше тручала ногою.

— Два! — каже жидъ.

Крôзь отворене вôкно долѣтала розмова зъ дороги.

— Дайте, — шепнувъ жидъ. — Люде надходять.

— А коли повѣсте?

— Якъ верну зъ Тарнова. Заробите риньского на день такъ якъ въ пальцѣ трѣснути!

Антошко положивъ срѣбный риньскій на столѣ. Жидъ сховавъ и показавъ рукою, щобы нѣкому не говорити. Боявъ ся посудженя, що людей розганяе зъ села за зарôбками.

До коршмы увôйшла старшина. Антошко посмѣявъ ся, Гануська пожартувала, выпили пиво й пôйшли.

— А що? — закликавъ Антошко.

Гануська боязко оглянулась.

---

*) Нàрôкъ = на другій рôкъ.

Справы краевѣ.

(Запомоги на будовы дорôгъ). Выдѣлъ краевый признавъ зъ фонду краевого слѣдуючѝ субвенціи и позички на выдатки дороговѝ въ нашôй части Галичины на руки выдѣлôвъ повѣтовыхъ: въ Горлицяхъ, на будову дороги громадскои Ропа-Высова, субвенцію въ сумѣ 1000 зр.; въ Перемышлянахъ, на будову дороги громадскои Куровичѣ-Бôбрка, субвенцію въ сумѣ 1500 зр.; въ Сяноцѣ, на будову дороги громадскои Сянôкъ-Буковско, субвенцію въ сумѣ 3000 зр.; въ Бережанахъ, на будову дороги громадскои Литятинъ-Козова, субвенцію въ сумѣ 3000 зр.; въ Ярославли, на будову дороги Ярославъ-Рокитниця, субвенцію въ сумѣ 1500 зр. и на будову дороги Порохникъ-Каньчуґа, субвенцію въ сумѣ 1500 зр.; въ Тернополи, на докôнчене будовы дороги повѣтовои Тернопôль-Броды, субвенцію 4.476 зр. 10 кр., а на будову дороги громадскои Тернопôль-Козôвка-Ґрималôвъ, субвенцію въ сумѣ 3000 зр. Дальше Выдѣлъ краевый обѣцявъ удѣлити выдѣламъ повѣтовымъ: въ Гусятинѣ на рôкъ 1892 для будовы дорôгъ повѣтовыхъ Гусятинъ-Постолôвка и Гусятинъ-Гадинкôвцѣ, субвенцію въ сумѣ 7000 зр.; въ Сяноцѣ на рôкъ 1892, на будову дороги Сянôкъ-Букôвско, субвенцію въ сумѣ 4000 зр.; въ Бережанахъ, на лѣта 1892 и 1893 по 4000 зр. субвенціи, на будову дороги Литятинъ-Козова; въ Перемышли, на лѣта 1892 и 1893 по 3500 зр. субвенціи, на будову дороги громадскои Перемышль-Коровники-Гусакôвъ; въ Бучачи, на додатокъ до призначеныхъ вже 3000 зр. на рôкъ 1892 ще 2000 зр. субвенціи, на будову дороги громадскои Коростятинъ-Устье зелене; въ Теребовли, на рôкъ 1892, на будову дороги повѣтовои Теребовля-Сороцко-Скалатъ, субвенцію въ сумѣ 5000 зр.; въ Жовквѣ, на сей рôкъ позичку въ сумѣ 10.000 зр., на будову дороги повѣтовои Жовква-Крехôвъ-Фойна.

Рада державна.

Завтра въ суботу дня 16 с. м. вôдбуде ся засѣданє палаты панôвъ. На порядку дневнôмъ стоить мѣжь иншимъ змѣна закона о вдовахъ и сиротахъ по войсковыхъ и перше читанє доповненя до закона войскового.

Коло польске постановило пôдчасъ дебаты надъ буджетомъ міністерства краевои обороны домагати ся, щобы войско, коли оно вôдбувши службу свою вертає домôвъ, доставало одѣжь и обувь, а при буджетѣ міністерства справедливости домагати ся бôльшои опѣки и надъ майномъ сиротъ. Пос. Козловскому поручено поставити въ палатѣ внесенє въ справѣ проєкту закона о стяганю сталыхъ податкôвъ и належитостей въ часѣ, коли можна продати продукты рôльничѝ, щобы правительство установило приписы дисціплінарнѝ для екзекуторôвъ податковыхъ и щобы перша карта поминяюча до плаченя була безплатна а належитость екзекуційна щобы вôдбирала ся ажь въ чотири недѣлѣ познѣйше. Наконець постановлено домагати ся удержавленя зелѣзницѣ Кароля Людвика ще передъ днемъ 1 сѣчня 1892 р.

Переглядъ політичный.

Presse заперечує вѣсти, будьто бы розправы буджетовѝ мали бути вôдложенѝ ажь до осени. Противно, въ рѣшаючихъ кругахъ не сумнѣваютъ ся, що дискусія буде могла почати ся въ першихъ дняхъ червня, бо есть майже певна рѣчь, що комісія буджетова въ мѣсяцѣ тôмъ укôнчить свои працѣ.

Зачувати, що комісія палаты панôвъ для реформы студій правничихъ вычеркнула постанову въ проєктѣ правительства, пôсля котрои докторатъ не може заступити испытôвъ державныхъ. Дальше постановлено, що історія нѣмецка и статистика мають бути предметами обовязковыми.

Вчера вôдбули ся у Вѣдни численнѝ зборы женщинъ и ухвалили внести петицію до Рады державнои въ тôмъ напрямѣ, щобы женщинамъ було дозволено ходити на університеты и щобы имъ признано право до безпосередного голосу выборчого.

Товариство противъ антисемітизму уконституовало ся вчера пôдъ проводомъ дра Нотнаґля. Мѣжь иншими приступили до товариства ґр. Гойосъ, бр. Сутнеръ, Кронаветтеръ, Екснеръ, Гнѣвошь, Більротъ, проф. Хробакъ и другѝ.

Зъ Петербурга доносять урядово, що станъ здоровля наслѣдника престола, есть зовсѣмъ вдоволяючій. Самъ Мікадо у другѝ достойники навѣдувались до него и вôдвели єго ажь до Тобе, де царевичь всѣвъ на корабель. Переважає поглядъ, що чоловѣкъ, котрый допустивъ ся атентату, зробивъ то зъ фанатизму. Колижь розôйшлась поголоска, що атентатъ сей стоить въ звязи зъ революційнымъ рухомъ въ Россіи, то пôйшло то зъ того, що въ Индіяхъ добачено, що якись люде безустанно крутили ся за царевичемъ, куды вôнъ лишь повернувъ ся.

Зъ Россіи доносять, що зъ причины всѣлякихъ правъ, утрудняючихъ чужинцямъ побутъ въ заходныхъ ґуберніяхъ цѣсарства, вплывае на руку ґубернаторôвъ величезне число петиціи до міністерства справъ внутрѣшныхъ зъ просьбою о приняте до пôдданьства россійского. Найбôльше такихъ петицій надходить зъ ґуберніи варшавскои и петроковскои, де есть богато фабрикъ, а тымъ самымъ и найбôльше проживає чужинцѣвъ. Въ протягу другого пôвроку 1890 р. вплынуло зъ самои ґуберніи варшавскои 280 петиций, а въ ихъ числѣ найбôльше вôдъ горожанъ австрійскихъ (128) и прускихъ (104). Поданя чужихъ пôдданыхъ, жидôвъ, міністерство вôдкидає. Пôсля приписôвъ обовязуючихъ, можна допустити когось до пôдданьства россійского ажь по 4 рокахъ вôдъ часу внесеня петиціи. Скороченє речинця того залежить вôдъ міністерства справъ внутрѣшныхъ, и о скороченє таке просять всѣ петенты.

Вôдозва.

Комітетъ ліквідаційный Банку рустикального, постановивъ стягнути чимъ скорше всѣ довги того банку, хочь бы ґрунты нашихъ селянъ перейшли въ чужѝ руки. Такимъ способомъ 8.457 довжникôвъ, а мѣжь ними кôлька сотъ въ самôмъ бучацкôмъ повѣтѣ, можуть за безцѣнъ стратити свою рôдну землицю, покривдити свои дѣти. Сповняючи проте християнскій обовязокъ, скликуємо на день 28 н. ст. мая с. р., на четверъ о 2 годинѣ по полудни до Бучача въ готелю Векслера зборы патріотôвъ бучацкого повѣта, на котрѝ запрошуємо до участи п. Маршалка повѣтового Вп. п. дра Антоневича, Впрепод. ОО. Духовныхъ, свѣтску Интеліґенцію, нашихъ Честныхъ Селянъ и Мѣщанъ та й всѣхъ довжникôвъ згаданого банку. На тыхъ зборахъ має ся выбрати повѣтовый комітетъ, котрый пôсля

— Тихо, — шепнула, боячи ся, щобы ихъ хто не подслухавъ.

— А теперь що? — говоривъ тихо.

— Бѣжѣмъ до кумцѣ.

— Бѣжѣмъ.

Идучи, звернули мимоволѣ коло хаты, добѣгли до кусня землѣ, що еи почали уважати вже за свою, обôйшли до кола и радували ся. Гануська чимъ разъ бôльше находила въ нѣй добрыхъ прикметъ. Антошко знову дививъ ся на цѣлый свѣтъ жѣнчиными очима.

— До кумцѣ, до кумцѣ! — кликала.

Люде, выглядаючи зъ хатъ, дивували ся тому поспѣхови молодои пары.

— Щось имъ дуже пильно.

— Може яке нещастє, може ялôвка занедужала?...

— До хаты вбѣгла найперша Гануська

— Кумцю!

Кинула ся ѣй на груди. Антошко надôйшовъ осмѣхненый, сіяючій зъ радости и заперъ за собою дверѣ.

— Знаєте що? Купуємо ґрунтъ вôдъ Шковорона; кусень землѣ коло нашои хаты; лише тихо.

— Найшлисте грошѣ? — шепнула кумця.

— Нѣ.

— Укралисте? — поспытала ще тихѣйше.

— Етъ, *дурниця* грошѣ; мы боимо ся, щобы насъ хто не перекупивъ.

Кумця схопила ся.

— Грошѣ *дурниця?* Чи вы зъ розуму зôйшли?

Гануська почала смѣятись.

— Грошѣ заробить ся.

— Де?

— При мостахъ, при зелѣзницяхъ. По *срѣбному* денно!

— Тамъ зъ крейцаря треба жити, дорожня; проѣшь вôсѣмъ шѣстокъ, тобѣ лишить ся двѣ, такъ само якъ и тутъ.

Гануська и Антошко переглянулись.

— Або то хлѣба та бульбы зъ собою набрати не можна!

— Двацять миль.... Ой дѣти, дѣти!

— Ґрунтъ мусить бути нашъ, — заявила Гануська, тупнувши ногою — хочь бы я мала минути ся! Скажи, Антошку?

— Мусить, — повторивъ Антошко — и вже якось мы собѣ порадимо: якъ не бульбъ, то хлѣба та солонины можна достаткомъ на плечѣ набрати.

Почалась велика балаканина про можливôсть зарôбку та проживку. Кумця вышукувала перепонъ. Гануська зъ Антошкомъ поборювали завзято усѣ.

Надъ заходомъ сонця, всѣ троє разомъ, здалека, стежками, пôдôйшли до того кусня землѣ. На видъ товстои стернѣ, на котрôй зеленѣлась густа конюшина, що ажь за серце брала, засвѣтили ся у кумци очи.

— Тожь то для моєи спвулѣ, гей, гей! — зôтхнула.

— За рôкъ побрыкає собѣ тутка — заявила гордо Гануська.

Вернувши въ хату, урадили, що скоро жидъ привезе добру вѣсть, вôдведуть Антошка до Тарнова.

— При тяжкôй роботѣ, хлопови богато потрѣбно, а по *кантинахъ* здирають, най Богъ боронить! — говорила кумця.

Бесѣда не вгасала, росли гадки, змôцнюванѝ фантазією, та укладами на будуще.

Жидъ привѣзъ добру вѣсть, але выторгувавъ за неи ще пять шѣстокъ. Чотири милѣ за Тарновомъ, коло Дембицѣ, зачали ставити нову зелѣзницю. Сиплють греблѣ, мурують мосты, возять камѣнє, народу-дѣ, якъ муравлѣвъ.

— Хто не знає *делікатнѣщои* роботы, той най копає землю. Тяжка, а всежь таки можна выкопати римского депно, — говоривъ жидъ.

— А котражь *делікатнѣща?* — спытала цѣкаво Гануська.

— При камѣню, але тамъ треба долôтцемъ стинати и гранувати.*)

— И богато заробить ся?

— Можна натягнути на два срѣбнѝ, але треба мати делікатнѝ пальцѣ.

— Антошку, менѣ видить ся, що въ тебе делікатнѝ пальцѣ, — промовила Гануська, звертаючись до чоловѣка.

— Якъ Богъ дасть! — вôдповѣвъ сухо. — Ты повинна чейже знати, що въ мене голова на мѣсци.

— Та я знаю! — гордо промовила Гануська. Она й вѣрила въ тоту голову, на плечахъ свого чоловѣка.

*) Гранувати: тесати на гравы, въ канты.

(Дальше буде.)

силъ и можности, радою и всѣми можливыми способами, буде нести помôчь бѣднымъ довжникамъ. На зборахъ будуть обговорювати ся також иншѝ важнѝ справы, дотыкаючѝ нашихъ селянъ; просимо проте о численну участь. Впрепод. ОО. Духовныхъ и пп. Начальникôвъ громадъ, просимо о оповѣщенє въ громадахъ сеи вôдозвы.

Вôдъ Выдѣлу політ. товариства „Народна Рада“ въ Бучачи.

Дня 10 н. ст. мая 1891.

О. Иванъ Дымушевскій, заступникъ головы.
Теодоръ Косарчукъ, секретарь товариства.

Новинки.

— **Громадѣ Слобода** повѣта калуского удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь зъ приватныхъ фондôвъ 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Стипендіи,** призначенѝ для сынôвъ мѣщанъ львôвскихъ зъ фондаціи Гловіньского, надавъ Выдѣлъ краєвый на предложенє репрезентаціи мѣста Львова Винкентію Кубикови, слухачеви IV року філософіи у Львовѣ, въ сумѣ 210 зр.; Емілієви Крубови, слухачеви I року правъ на львôвскôмъ університетѣ, въ сумѣ 157 зр. 50 кр. Стипендію о рôчныхъ 40 зр. надавъ Выдѣлъ краєвый почавши вôдъ 1 лютого с. р. ажь до укôнченя наукъ, Анелѣ Футима, ученици I року женьскои семінаріи въ Перемышли.

— **Загальни зборы членôвъ Ставропигійского института** вôдбули ся пôсля стародавного звычаю въ проводну недѣлю. Сеніоромъ института выбрано вже девятый разъ проф. дра Шараневича, а членами выдѣлу давныхъ выдѣловыхъ пп.: Гаврышкевича, Глиньского, Джулиньского, Клемертовича, Литиньского, дра Савицкого, Якова Савчиньского, Сивуляка, Стотанчика, дра. Чипчара и дра. Альфреда Яновского.

— **Закупно білєтôвъ на запасъ** на перших пять полосъ застановила дирекція зелѣзниць державныхъ. Зъ нинѣшнымъ днемъ треба буде купувати білєты всѣхъ полосъ въ стаціяхъ, зъ котрыхъ выѣзджає ся, при особовыхъ касахъ и лишь до тыхъ поѣздôвъ, котрыми має ся ѣхати. Спроданѝ білєты будуть означувати ся днемъ початку подорожи. Білєты полосовѝ закупленѝ давнѣше мають подорожнѝ передъ початкомъ ѣзды подати при касахъ особовыхъ до опитемпльованя.

— **Въ Станіславовѣ** стане незадовго будынокъ театральный. Посвященє угольного каменя пôдъ сей будынокъ вôдбуде ся вже дня 21 с. м.

— **Вôдвага и благороднôсть жандарма** Въ Отиніи выбухъ дня 10 с. м. о 10 год. рано огонь у господ. Дмитра Ключенка и при сильнôмъ вѣтрѣ обнявъ въ однôй хвили весь будынокъ. Пôдчасъ ратованя показалось нагло, що жѣнка Ключенка, утративши память, лишала ся въ горѣючôй хатѣ. Вахмайстеръ жандармеріи Собота скочивъ черезъ горѣюче вôкно до хаты и зъ нараженємъ власного житя выратувавъ женщину, матѣрь двохъ дѣтей. Огонь угашено ажь въ годину, до чого немало причинила ся сикавка наспѣвша зъ фабрики п. Брета. Згорѣли двѣ загороды а шкода неубезпечена выносить 800 зр.

— **Огнѣ.** У насъ жадна весна жадне лѣто не проминає безъ частыхъ и великихъ огнôвъ. Отъ и теперь що лишь настала трохи теплѣйша пора, а вже зъ рôзныхъ сторôнъ надходять вѣсти про бôльшѝ и меншѝ огнѣ, и знову, якъ звычайно, показує ся, що по мѣстахъ коли де стане горѣти, жиды нѣякъ не хотять ратувати, хиба лишь коли они самѝ горять. Такъ було и въ Болеховѣ, де дня 11 с. м. о $9^1/_2$ год. вечеромъ выбухнувъ огонь и въ однôй хвили прибравъ великѝ розмѣры. Хочь искры несло въ ту сторону, де самѝ жидôвскѝ домы — правда, що асекурованѝ — то жиды все таки не хотѣли нѣякъ ратувати: ажь коли жандармерія пôдъ проводомъ вахмайстра Коника взялась енерґічно до ратованя и другихъ до того наганяла, пригашено огонь. Згорѣло лишь одно обôйстє и маґазинъ зъ вуглємъ. — Въ селѣ Полюховѣ пов. перемышляньского згорѣло ажь 34 господарствъ селяньскихъ, переважно людей зажиточнѣйшихъ и якъ звычайно не асекурованыхъ. Огонь повставъ зъ неосторожности и згорѣло въ нѣмъ троє дѣтей и кôлька штукъ худобы. — Въ Гумнискахъ коло Березова въ заходнôй Галичинѣ, знайшлись знову такъ чемнѝ школярѣ, що прийшовши до школы закурили собѣ крадькома папѣросы и запустили десь огонь, зъ чого згорѣла стодола шкôльна, кôлька будынкôвъ господарскихъ и одна хата.

— **Мѣдянѝ чвораки** званѝ у насъ „ґалаґанами“ выйдуть зъ курсу и то мабуть вже незадовго, бо скоро лишь буде выбитый оденъ міліонъ новыхъ дрôбныхъ грошей. Оденъ зъ послôвъ въ Радѣ державнôй доказувавъ въ комісіи буджетовôй, що чотирокрайцаровѝ штуки суть непрактичнѝ и борзо зуживають ся. На то вôдповѣвъ єму совѣтникъ секційный Нібаверъ, що правительство хоче чвораки взяти зовсѣмъ зъ обѣгу. Въ комісіи була також порушена справа заведеня грошей зъ ніклю (металю бѣлого подôбного до срѣбла) и выбиваня зъ него по пять крайцарôвъ разомъ, але совѣтникъ Нібаверъ не давъ на то рѣшучои вôдповѣди, бо досвѣды зъ такою монетою ще непокôнченѝ, а вôдтакъ були бы ще и деякѝ трудности фінансовѝ и технічнѝ.

Всячина.

— **О котрôй годинѣ людей найбôльше умирає?** Въ парискихъ шпиталяхъ роблено досвѣды, щобы переконати ся, о котрôй порѣ дня люде найбôльше умирають. Зъ численныхъ спостережень показало ся, що люде умирають найчастѣйше надъ раномъ а дуже рѣдко межи 7 а 11 годиною вечеромъ.

— **Фінеасъ Барнумъ,** славный батько гумбуґу призначивъ завѣщанємъ своєй жѣнцѣ 50.000 долярôвъ рôчнои ренты, значить ся, бôльше якъ оденъ и чверть міліона зр. на нашѝ грошѣ; около пôвъ міліона долярôвъ призначивъ вôнъ для всѣлякихъ добродѣйныхъ институцій, а решту маєтку въ загальнôй сумѣ 6 міл. долярôвъ записавъ своимъ дѣтямъ и внукамъ. Але и о собѣ не забувъ сей практичный чоловѣкъ, бо памятаючи на смерть велѣвъ ще за житя зробити собѣ нагробный памятникъ зъ бронзу, котрый єсть бôльше якъ сяжень высокій и представляє батька гумбуґу въ сидячôй поставѣ. Памятникъ сей зроблено чотири роки тому назадъ въ Европѣ и привезено до Ню-Йорку, де єго умѣщено въ однôмъ складѣ товарôвъ. Барнумъ любивъ бодай разъ на тыждень зайти до того складу и тамъ якійсь часъ приглядатись своєй подобизнѣ.

Штука, наука и література.

„**Дзвôнка**“, письма илюстрованого для дѣтей и молодежи, Роч. II., вышло вже ч. 9 и мѣстить въ собѣ: дуже гарну поезійку Л. Глѣбова: Писанка. — Записки школяря за Амічісомъ переказує Шумило; — Паляниця и Книшь (байка) Л. Глѣбова; — Пригоды Донъ Кіхота, зъ испаньскои повѣсти переробивъ Миронъ (до сего илюстрація); — Ой вы ластôвочки! (поезія) зъ ческого Елішки Красногорскои, переклавъ И. Ф. (до сего илюстрація); — Смерть Отаманова (поезія) В. Чайченка; Сталевѝ пера; — Метеликъ (поезія) А. Кр-кого; — Лѣтопись; — Загадки и жарты Дѣдуся Кенира; — Коникъ шаховый; — Задача рахункова; — Загадки; — Ребусъ; — Розвязка задачь и пр.

— **Загальни зборы членôвъ товариства им. Шевченка** вôдбули ся минувшои недѣлѣ и выбрано новый выдѣлъ, до котрого вôйшли пп.: Д. Гладиловичь яко голова и Вол. Шухевичь, инжиніръ Теоф. Барановскій, Вол. Коцовскій и Кость Панковскій яко члены выдѣлу а пп.: дръ Целевичь и Петро Огоновскій яко заступники выдѣловыхъ. Изъ справозданя уступаючого выдѣлу довѣдуємось, що товариство має въ активахъ 20.725 зл., въ пасивахъ 6.916 отже чистого маєку 13.809 зр. (противъ 12.156 зр. минувшого року). Товариство постановило було минувшого року выдати „Збôрникъ науковый“ але задля непокôнченыхъ ще роботъ не могло єго выдати и то наступить ажь сего року до двохъ мѣсяцѣвъ. Выдавництво літературно-науковои часописи „Зоря“ мало въ минувшôмъ роцѣ недобору 400 зр.; сего року число пренумерантôвъ збôльшило ся о 150 але въ виду бôльшихъ выдаткôвъ, треба и сего року сподѣвати ся недобору. Въ минувшôмъ роцѣ выдало товариство передрукомъ двѣ книжки: „Історію літературы рускои“ дра. Ом. Огоновского и повѣсть Ив. Левицкого „Надъ Чорнымъ моремъ“. Товариство старає ся розширити друкарню заведенємъ при нѣй літоґрафіи и скоро лишь поверне до Львова літоґрафъ Русинъ, що выбравъ ся на студии літоґрафічнѝ, стане и літоґрафія при друкарни товариства. Товариство подало також оферту на друкъ книжокъ для шкôлъ народныхъ, але справа ся ще не порѣшена. Загальнѝ зборы именували почетнымъ членомъ п. Василя Василевича Тарновского, властителя бôльшои посѣлости на Украинѣ, котрый заслуживъ ся яко збирачь памятокъ зъ исторіи Украины и памятокъ по Т. Шевченку. Въ члены товариства принято пп. дра. Ив. Мандичевского, адвоката въ Станіславовѣ; о. Кипріяна Ясеницкого, пароха въ Балигородѣ; Михайла Спожарского властителя переплетничои робôтнѣ у Львовѣ; Михайла Пачовского учителя въ рускôй ґімназіи у Львовѣ и Якима Гриняка складача зъ друкирнѣ товариства им. Шевченка. На внесенє проф. Вол. Шухевича ухвалено въ будучности оголошувати справозданє выдѣлу передъ загальными зборами въ двохъ часописяхъ, однôй політичнôй а другôй літературнôй. На тôмъ закôнчено зборы.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 15 мая. Є. Вел. Цѣсарь бувъ вчера цѣлу годину въ гостинѣ у в. кн. реґента баварского. Є. Вел. принимавъ також депутацію першого австро-угорского товариства урядникôвъ, котра вручила Єму петицію въ справѣ полѣпшеня долѣ урядникôвъ. Є. Вел. высказавъ свою прихильнôсть для справы урядникôвъ а вôдтакъ розговорювавъ зъ кождымъ членомъ депутаціи.

Вѣдень 15 мая. Кн. реґентъ баварскій зробивъ візиту всѣмъ членамъ цѣсарского дому. Приѣхала тутъ зъ Инґольштадту депутація 13 полку пѣхоты, щобы вôддати честь Є. Вел. Цѣсареви въ день 10-лѣтного Єго ювилею яко властителя того полку. Є. Вел. Цѣсарь буде завтра принимати депутацію.

Вѣдень 15 мая. *W. Abendpost* доносить, що царевичь заразъ по атентатѣ выѣхавъ зъ своимъ маршалкомъ до Кіото розговорюючи зъ нимъ живо. Царевичь єсть въ стараннôй опѣцѣ лѣкарскôй, спавъ вчера добре, не має горячки и въ загалѣ станъ єго здоровля єсть теперь лѣпшій.

Прага 15 мая. Архікн. Кароль **Людвикъ** зъ жѣною приѣхавъ вчера на нинѣшне торжество вôдкрытя ческои выставы. Жителѣ мѣста повитали єго грôмкими окликами: „Слава!“ Вчера въ честь достойныхъ гостей вôдбуло ся въ театрѣ ческôмъ представленє, де знову повитано Архікнязя окликами „Слава“! и вôдспѣвано имнъ народный.

Будапештъ 15 мая. Въ комісіи фінансовôй заявивъ міністеръ фінансôвъ, що въ справѣ управильненя валюты ведуть ся переговоры зъ австрійскимъ правительствомъ, котре сѣй справѣ єсть прихильне. Система грошева на теперѣшнôй пôдставѣ не може удержатись и длятого мусить конче настати якась змѣна.

Лондонъ 15 мая. *Times* обговорюючи переговоры зъ Портуґаліею, каже, що льордъ Сальсберѣ предложивъ Портуґаліи новѝ точки на пôдставѣ засады „do ut des“ и она на нихъ згодила ся.

Римъ 15 мая. При дебатѣ въ палатѣ послôвъ надъ буджетомъ міністерства дѣлъ заграничныхъ заявивъ Рудіні, що тридержавный союзъ має на оцѣ удержанє европейскои рôвноваги для забезпеченя мира.

Атины, 15 мая. Вчера напали ексцеденты знову на жидôвску часть мѣста въ Корфу, и убили одного жида а кôлькохъ ранили. Жиды утѣкають масами; доси утекло зъ острова вже 400 жидôвъ. Вчера вôдплывъ корабель военный до Корфу.

Атины, 15 мая. Роздразненє христіянъ противъ жидôвъ, дôйшло вже до найвысшои точки. Двохъ жидôвъ убито, кôлькохъ умерло зъ голоду и обезсиленя. Въ Атинахъ самыхъ настало велике занепокоєнє.

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Кроховецкій

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимае **Контора Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а такожь и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущеныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи непріятный смакъ, а такожь забеспечуе ясла передъ всѣми **слабостями.**

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльсгмленя, остроты крови, недокровиости, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дистильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

Маю честь завѣдомити, що въ моихъ

СКЛАДАХЪ МАТЕРІЯЛÔВЪ БУДÔВЛЯНЫХЪ

и фабрицѣ выробôвъ бетоновыхъ

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 16. — Тельефонъ ч. 180. — въ Перемышли ул. Мицкевича ч. 249 напротивъ готелю Viktoria, удержую слѣдуючи артикулы, котрй доставляю по якъ найдоступнѣйшихъ цѣнахъ и условіяхъ.

Цементъ найславнѣйшои марки. — **Вапно** гидравлічне и скальне. — **Гипсъ** мурарскій, навозовый, штукаторскій и алябастровый, печи кафлеви, пôдлоги, руры, рынны, жолобы и мушлѣ штайнґутови, тоже и цементови власного выробу, папу дахову, плыты ізоляційни, цеглы и плыты пекарски огнетревали, дрены и дахôвки, рожнй водливы зелѣзни будôвляни а именно: слупы, крокштины, балясы до сходôвъ и бальконôвъ, дверцѣ герметични до печей, руры спустови, слупы до лятарнь *и въ загалѣ всякй матеріялы входячй въ составъ будôвлѣ.*

Особенно звертаю увагу на пôдлоги штайнгутовй для церквей и костелôвъ.

Зъ поважанемъ

І. Ржендовскій.

!! Даромъ !!

и оплачено высылаю мôй цѣнникъ **Суконъ** мужескихъ въ поученьемъ якъ мае ся самому собѣ брати мѣру — **сукно** власного выробу. Взоры и модни картоны. Наймоднѣйше, найтревальше и найдешевше.

Цѣлковитй убраня, менжиковы, кальтоты лѣтни зъ сукна и шевіоту ôдъ 10 зр. и высше. Поручательство въ тôмъ, що не ôдповѣдни рѣчи принимаю назадъ.

Агенты всюда пошукуванй.

Фабрика суконъ мужескихъ.

KAROL BEER, Troppau, öster. Schlesien,

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ обезпеченъ

въ Празѣ.

Обезпечайте будынки и збôже!

Великимъ нещастьемъ есть для селянина огонь, котрый не лишь его будынки, но и всю эго надѣю, зôбраный хлѣбъ, въ кôлька хвиль нищить и перемѣняе въ попелъ.

Такимъ нещастьемъ постигненый селянинъ, стане цѣлкомъ бѣднымъ, якъ лишь завчасу не постараеся о належиту охорону своего майна, **обезпечивши его въ честнôмъ заведеню.**

Небезпеченьство огня, особенно въ осени въ тѣсно забудованыхъ селахъ и будынкахъ, переповненыхъ всякими запасами велике и накладае на кождого доброго господаря, дбаючого о добро свое и родины **конечну потребу, не лишати свого майна безъ асекураціи.**

Найлѣпшу охорону для господарôвъ дае **Банкъ взаимныхъ обезпеченъ „Славія“,** *котрый совѣстно и безпроволочно ликвидуе шкоды при помочи двохъ мужей довѣрія, изъ котрыхъ одного самъ пошкодованый выбирае, тоды* **„Славія“ шкоды повно и безпроволочно** *выплачуе.*

Всегда „**Славія**“ *старае ся доставляти своимъ членамъ що разъ то бôльши користи и обовязки свои що до членôвъ якъ найсовѣстнѣйше сповняти.*

За дуже низку оплату, обезпечае „**Славія**“ *не лишь будынки, господарскй, снаряды, худобу итд.,* **но на определеный часъ** *уже ôтъ 3 мѣсяцôвъ начавши, также запасы збôжа и пашн въ стодолахъ, оборогахъ и стыртахъ.*

Для того не повиненъ бы никто остати безъ обезпеченя, при такъ частыхъ и великихъ пожарахъ, при такъ грôзнôмъ небезпеченьствѣ и такъ пôдупавшôмъ состоянію економичнôмъ всего краю пôдъ **дуже користными** условіями асекураціиными, якъ дае **„Славія“.**

Обезпечайте-жъ будынки всегда и збôже хоть бы лишь на часъ молотьбы!

Внесеня для обезпеченя принимае Головна репрезентація банку „Славія“ у Львовѣ, при улицѣ Коперника ч. 5 и кожде мѣстне Заступництво сего банку.

Головне заступництво банку „Славія“

у Львовѣ.

Замѣна!

або продажъ реальности

20-морґовои зъ будинками и інвентаремъ и зъ обовязкомъ писаря громадского, побираючого рôчну платню 340 зр. а.в. за вôдповѣдну другу реальнôсть и становище писарске, або за готови грошѣ 2.790 зр. вже зовсѣмъ.

Близшй вѣдомости въ Адміністраціи оголошень „Нар. Часоп.“ На вôдповѣдь упрашае ся долучити марку почтову и адресъ.

Превосходнй въ смаку и запаху

через **Суезъ** спроваджений

ГЕРБАТЫ

хиньскй

по зл. 2, 2·80, 3·20, 3·60, 4, 4·40 и 5 зл. за фунтъ = 500 ґрамôвъ.

Высѣвки ґербаты

по зл. 1·50 и 1·70 за фунтъ = 500 ґрамôвъ зъ найсвѣжшого транспорту поручае **Торговля**

СТ. МАРКЕВИЧА

у Львовѣ, Рынокъ ч. 42.

Аптека Немирôвъ

купуе бѣлый цвѣтъ кропивы пôзнѣйше цвѣтъ липовый и споришь.

По причинѣ контрактового зобовязаня выѣхати до Одессы

тутъ лишь короткій часъ!

Жиґмонтовска улиця Ч 1.

противъ Єзуицкого городу

КАРОЛЯ ГАҐЕНБЕКА

антропольоґічно-зоольоґічна

ВЫСТАВА

КАРАВАНЫ

Синґалезôвъ и Томілôвъ

мешканцѣвъ острова Цейлонъ

зъ ихъ 4 величезными слонями и 7 зебами до ѣзды и потягу.

Отверта вôдъ години $2\frac{1}{2}$ до 8 вечеромъ.

Представленя о годинѣ 3, $4\frac{1}{2}$, 6 и 7 по полудни.

Вступъ: I мѣсце 80 кр.; дѣти до 12-ти лѣтъ 30 кр. — II. мѣсце 30 кр; дѣти и войскові до фельдфебля 20 кр.

(Львôвъ, „Імпресса“).

Герба́та россійска. | Самовары Тульскй.

Перша краєва фабрика товарôвъ плятерованыхъ, зовимыхъ

хиньске срѣбло

ЯКУБОВСКИЙ & ЯРРА

Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Кракôвъ, Ринокъ ч. 26.

поручають:

Предметы служачй до ужитку церковного и домового, ôдповѣднй на **выправы слюбни, подарунки,** у великôмъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репараціи, срѣбленя и золоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметôвъ, **тревало и дешево.**

Цѣнники на жаданье оплатно, опакованье безплатно. 1—1.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

всякй ефекта и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жаднои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

$4\frac{1}{2}\%$ листы гипотечнй.
5% листы гипотечнй премійованй.
5% листы гипотечнй безъ преміи.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Тов. кредитового земс.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Банку краевого.
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку краеву галицку.
4% пожичку пропинаційну галицку.
5% „ „ буковиньску.
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
$4\frac{1}{10}\%$ пожичку пропинаційну угорску.
4% угорскй Облигаціи индемнизаційнй,

котрй то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купуе и продае **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного приймае ôдъ Вп. купуючихъ всякй **выльосованй, а вже платнй мѣстцевй** паперѣ цѣннй, якъ такожъ **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцевй,** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

Всякого рода

ВИНА

ЛѢЧНИЧЙ

достати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовой ч. 14.

Яковъ Федеръ

мѣскій лѣкарь и акушеръ

бувшій секундаріюшь общого шпиталя у Львовѣ, осѣвъ въ **Устю зеленôмъ.**

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикаръ у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы

поручае:

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, ischiосъ и параличахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

СИРОПЪ КОКЛЮШЕВЫЙ

цѣна фляшки разомъ зъ способомъ ужитя 40 кр.

Груднй зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.